

NYISSUK KI
A SZÍVÜNKET
ÉS FOGADJUK BE

8 Életige

2010. augusztus

„**Boldog, aki hitt annak
beteljesedésében, amit
az Úr mondott neki.**”

Lk 1,45

A Gen3 Központok gondozásában
Chiara Lubich írásának felhasználásával

Vegyük nagyító alá...

Ez az első boldogság, amelyet az evangélium említ. Mária-ra vonatkozik, de mindazokra is, akik követni és utánozni akarják őt.

Máriában az Ige befogadásának gyümölcsjeként szoros egységet alkot a hit és az anyaság. De Lukács itt megsejtet valami olyat is, ami ránk vonatkozik.

Evangéliumának egy későbbi szakaszában Jézus ezt mondja: „Azok az anyám és a rokonaim, akik hallgatják, és tetté is váltják az Isten szavát.”

Jézus után **Mária mondta ki a legtökéletesebb igent Istennek.** Mindenekelőtt **ebben áll életszentsége és nagysága.** Jézus az Ige, a megtestesült Ige, Máriáról pedig elmondhatjuk, hogy az **Igébe vetett hite által ő a megélt Ige, de teremtmény, mint mi, ugyanolyan, mint mi.**

Mária istenanyasága hatalmas, egyedülálló kiváltság.

Isten mégsem csak a Szület hívja arra, hogy Krisztust magába fogadja. Ha más módon is, de Krisztusnak minden keresztényben meg kell testesülnie, hogy Pállal együtt ismételhesse:

„**Élek, de már nem én élek,
hanem Krisztus él
énbennem.**”

Hogyan Valósítsuk ezt meg?

Máriához hasonlóan **legyünk készségesek, és fogadjuk be teljességgel Isten ígését!**

Higgyük vele együtt, hogy Jézus minden ígérete be fog teljesedni! S ha egy-egy ige képtelenséget kívánna, ha kell, vállaljuk a kockázatát, mint Mária!

Az ehhez hasonló „kicsiny” tapasztalatok arra bátorítanak, hogy higgyünk az evangéliumban. Bármelyikünk átélheti azt az örömet, azt a boldogságot, amely abból fakad, hogy beteljesülnek Jézus ígéretei.

Ebben a hónapban beikszelem a négyzetekbe azokat az alkalmakat, amikor adtam másoknak, és megtapasztaltam azt az, hogy „Ajlatok és adnak nektek”.

Történt egyszer,
hogya...

Stella
(Kamerun)

Egyik nap nem volt otthon semmi ennivaló és a pénzünk is elfogyott. **Éhes voltam, mégis tudtam szeretni,** amikor az egyik osztálytársam kopogtatott, hogy egy kis sót kérjen. Adtam neki és ugyanezt tettem az egyik szomszédoddal is. A nővérem nem igazán értett egyet: „*Ez lehetetlen! Nincs mit ennünk és te meg továbbra is adakozol!*”. Elmagyaráztam neki, hogy Jézust szeretem mindenki-ben, akik az ajtón kopogtatnak. De nem hatotta meg. Nem sokkal később egy másik szomszéd gázolajat kért. **A nővérem csendben maradt, várta a választomat.** Szívemben úgy éreztem, hogy Jézus ezt mondja: „*Ha valóban az Evangélium szerint élsz, szeress és adj ennek a felebarát-nak is!*”. Így tettem. Néhány óra múlva a család egyik barátja **egy borítékot hozott,** amit a távollévő édesapánk küldött. Tele volt pénzzel!

Írd le te is a tapasztalataidat ide:
www.teens4unity.net